

266

PROKOPSKÉ LISTY

měsíčník nejen pro žižkovské farníky

BŘEZEN 2015

Milí farníci a čtenáři,

i když z redakčních důvodů píši tento úvodník již několik hodin před zahájením postní doby, jsem si téměř jistý, že milovaný a obdivuhodný papež František o popeleční středě, jakož i o první postní neděli vyzve ve své promluvě katolíky k praktické a konkrétní solidaritě s potřebnými, která má být projevem skutečného pokání. Jakkoli bychom byli rádi, kdyby konečně pokání dělali zločinci, korupčníci, bezvěrci či rouhači, papežem (a Ježíšovým evangeliem, jež papež ve svých promluvách vykládá) jsme vyzýváni k pokání my, chodící na bohoslužby, vyznávající víru v jednoho Boha Otce,

Syna i Ducha Svatého, dokonce i pravidelně přijímající svátosti. Nesmíme se nechat ukolébat pohodlností dnešní doby, která nejenže nefandí jakémukoli odříkání, ale přímo podněcuje naše ego k hledání vlastní seberealizace a asertivního přístupu k jakémukoli představenému. Podvědomě tedy i k Bohu. A k jeho Slovu.

Celý březen probíhá postní doba, kterou můžeme liknavě a bez většího zájmu nějak proběhnout (takže nám to vlastně uteče, aniž bychom si pořádně uvědomili, co bychom mohli či měli speciálně udělat), můžeme ji nějak protrpět (sice s nechutí a bez radostí, ale přeci jen se podřídíme nařizenému půstu) anebo ji doopravdy a v radosti prožít. Ten, kdo prožívá půst podle Ježíšova nařízení, totiž nemá být ani naštvaný, ani zarmoucený, ani nemá nijak okatě dávat najevo, že si něco těžkého či náročného odřiká. I ten, kdo jakkoli trpí, je pozván, aby toto utrpení prožíval s Kristem, který objímá kříž, aby jej obětoval za spásu a záchranu druhých.

Po velké většině z nás není požadováno, abychom kladli svůj život za záchranu či podporu bližních. To však neznamená, že nejsme vyzváni k tomu, abychom cíleně hledali a nacházeli ty, jimž můžeme pomáhat. Ze svých prostředků, které máme. Nejen z přebytků.

Čtyřicet postních dnů budeme moct (vlastně se bojím napsat, že to není pouze možnost, ale povinnost nás věřících) den co den číst a poslouchat Boží Slovo a vědomě se postit nejen od jídla, ale především od příjemností, které si sami a dobrovolně odřekneme. Opět můžeme celé postní období odkládat takto ušetřené peníze do kasičky, jejíž obsah pak pravidelně anebo najednou na Boží Hod velikonoční přesuneme do farní postní pokladničky, která bude předána trapistickým mnichům v Novém Dvoře, kteří se celoživotně obětují (vstupem do kláštera se rozhodují bez nároku na jakoukoli dovolenou tvrdě pracovat a odříkat se do konce života v tomto konkrétním klášteře a jeho komunitě) a modlí za svět, v němž žijeme i my.

Krom toho se můžeme dvakrát setkat večer ve farním centru (3. a 21. března), abychom si vyslechli povídání o zemích, kde se žije jinak, než u nás. Marie Mandová bude vyprávět a promítat záběry z Indie a Číny, otec Jan Linhart z africké Etiopie. Právě tento vzácný muž a kněz, jenž ještě před několika měsíci coby spirituál teologického konviktu v Olomouci formoval i našeho bohoslovce Mira, povede farní duchovní obnovu, která nás ve ztišení může provést hlubinami naší vlastní duše. V závěru měsíce si na Květnou neděli připomeneme Ježíšův příchod do Jeruzaléma, kde se už vše připravuje nejen na Velikonoce, ale i na jeho smrt. Právě na tento večer pro nás připravili dva pražští bohoslovci zajímavé povídání nazvané „Za zdi semináře“.

Kromě postní almužny mám tedy ještě další návrh: co kdybychom se místo televize či internetu přišli společně na tyto akce podívat a prožít je spolu s ostatními? A třeba i s trochu většími a odrostlými dětmi?

Ti lidé to vše z lásky a s láskou připravili pro nás. A nejen proto, že je půst. Bude-li někdo těmito řádky osloven, pak si může položit ještě jednu otázku. Mohu já něco připravit pro druhého? Zajisté. Co takto o druhé postní neděli, hned 1. března vytvořit společenství pro ty dospělé, kteří chtějí letos o Velikonočních křtem nejen vstoupit do církve, ale i do naší farnosti? Po svatoprotopské mši s nimi můžeme ještě chvíli pobýt a jen tak se jim chvíli věnovat. . .

Chci být spolu s vámi i jejich dobrým farářem.

Miloslav Mgr.

BŘEZEN			
1	ne	2. NEDĚLE POSTNÍ	
2	po	sv. Simplicius	
3	út	sv. Kunhuta	
4	st	sv. Kazimír	
5	čt	sv. Teofil (Bohumil)	
6	pá	bl. Friedrich (Bedřich, Miroslav)	
7	so	sv. Perpetua a Felicita (Blažena)	
8	ne	3. NEDĚLE POSTNÍ	
9	po	sv. Františka Římská	
10	út	sv. Jan Ogilvie	
11	st	sv. Eulogius z Kordoby	
12	čt	sv. Kvirin	
13	pá	sv. Patricie (Vlasta)	
14	so	sv. Matylda	
15	ne	4. NEDĚLE POSTNÍ	
16	po	sv. Heribert	
17	út	sv. Patrik	
18	st	sv. Cyril Jeruzalémský	
19	čt	sv. Josef	slavnost
20	pá	sv. Archip	
21	so	bl. Serapion	
22	ne	5. NEDĚLE POSTNÍ	
23	po	sv. Turibius z Mongroveja	
24	út	sv. Kateřina Švédská	
25	st	Zvěstování Páně	slavnost
26	čt	sv. Kastulus (Haštal)	
27	pá	sv. Rupert	
28	so	sv. Rogát	
29	ne	KVĚTNÁ (PAŠIJOVÁ) NEDĚLE	
30	po	pondělí Svatého týdne	
31	út	úterý Svatého týdne	

1. 1. 2015

neobvyklou novoroční mši svatou si mohli v tento den vyslechnout všichni návštěvníci Svatého Prokopa: mezi přítomnými byly stovky mladých lidí z Polska, Ukrajiny, Belgie, Brazílie, Nizozemska, Černé Hory, ale i z Japonska a Tchaj-wanu; vrcholilo evropské setkání mládeže Taizé v Praze

4. 1. 2015

žičkovská farní charita organizovala tříkrálový koncert souboru Canti di Praga, jehož výtěžek byl součástí letošní tříkrálové sbírky

10. 1. 2015

trochu mrazivé dopoledne jsme prožili na zajímavé vycházce kolem Hamerského rybníka v Záběhlicích, prohlédli jsme si tamní kostel Panny Marie, ale i běžně nepřístupné nádvoří záběhlického zámku (A)

10. 1. 2015

v kostele sv. Anny jsme se naposled rozloučili s tamní dlouholetou kostelníci paní Libuší Jiříčnou

14. 1. 2015

v informačním centru MČ Praha 3 představil otec Miloš první čtyři díly své encyklopedické knižní řady o Olšanských hřbitovech (B)

18. 1. 2015

odpoledne se poprvé sešlo sedm kandidátů na letošní biřmování, které by se mělo konat opět koncem září v rámci žičkovského farního dne

Milí farníci,

v průběhu března nás navštíví většina našich otců biskupů. Máme tak možnost být s nimi a naslouchat jejich hlasu. V polovině měsíce nás čeká duchovní obnova TMMÍM (13.–15. 3. 2015), na niž opět zvou mladé muže ve věku od 15 do 30 let. Druhou polovinu měsíce otevírá pravidelná rekolekce, víkend v tichu. Jsou to vždy cenné chvíle, které se učím využívat, abych ve svém jednání neztratil cit a neupadl do formalismu a bezduchosti. V tom čase budeme zřejmě na stejné vertikální vlně ☺, pokud se ovšem chystáte na farní duchovní obnovu s otcem Janem Linhartem. Vřele doporučuji. Vedl mě v prvním roce formace v olomouckém Teologickém konviktu. Člověk prodechnutý modlitbou a hlubokým duchovním životem, jenž má vždy co říct lidskému srdci. Poslední sobota v měsíci patří diecézním setkáním mládeže s otcí biskupy, do nichž se také aktivně zapojujeme. No a hned další neděli, tedy 29. 3., si pro vás společně s mým spolubratrem Kryštofem Kolomým z prvního ročníku připravujeme prezentaci s názvem „ZA ZDMI SEMINÁŘE“. Srdečně vás všechny zveme do farního centra od 17.00 hodin. Chtěli bychom vám alespoň trochu přiblížit život v prostoru, v němž prožíváme období intenzivní přípravy ke kněžské službě. Těšíme se na setkání s vámi. Modlím se za vás a děkuji za vaše modlitby, o které i nadále prosím.

Fuot miroslaw

sbírka na splátku úvěru

neděle 1. 3. 2015
(všechny kostely)

druhé skrutinium katechumenů

neděle 1. 3. 2015 9.30
Sv. Prokop

setkání farníků s katechumeny

neděle 1. 3. 2015 10.30
farní centrum

cestovatelský večer Marie Mandové (Indie, Čína)

úterý 3. 3. 2015 19.00
farní centrum

křížová cesta

pátek 6. 3. 2015 17.15
Sv. Prokop

setkání hledačů (17)

pátek 6. 3. 2015 19.00
farní centrum

úklid kostelů

sobota 7. 3. 2015 8.00
Sv. Prokop

udělování svátosti nemocných

neděle 8. 3. 2015
(všechny kostely)

příprava k biřmování (3)

neděle 8. 3. 2015 15.00
farní centrum

křížová cesta dětí

pátek 13. 3. 2015 17.15
Sv. Prokop

příprava rodičů ke křtu dítěte

pátek 13. 3. 2015 19.00
farní centrum

farní vycházka

sobota 14. 3. 2015 8.30
zastávka tram Strossmayerovo náměstí
(ul. Dukelských hrdinů)

sbírka na Arcidiecézní charitu

neděle 15. 3. 2015
(všechny kostely)

slavnost sv. Josefa

čtvrtek 19. 3. 2015 18.00
Sv. Prokop

křížová cesta

pátek 20. 3. 2015 17.15
Sv. Prokop

setkání hledačů (18)

pátek 20. 3. 2015 19.00
farní centrum

postní duchovní obnova

sobota 21. 3. 2015 9.00-16.00
kaple sv. Vojtěcha Na Balkáně

cestovatelský večer**P. Jana Linharta (Etiopie)**

sobota 21. 3. 2015 19.00
farní centrum

třetí skrutinium katechumenů

neděle 22. 3. 2015 9.30
Sv. Prokop

slavnost Zvěstování Páně

středa 25. 3. 2015 18.00
Sv. Prokop

křížová cesta

pátek 27. 3. 2015 17.15
Sv. Prokop

příprava k manželství (2)

pátek 27. 3. 2015 19.00
farní centrum

velikonoční úklid kostelů

sobota 28. 3. 2015 8.00
Sv. Prokop

změna zimního času na letní

neděle 29. 3. 2015 3.00/2.00

prezentace**„Za zdmi semináře“**

neděle 29. 3. 2015 18.00
farní centrum

předvelikonoční kající pobožnost

úterý 31. 3. 2015 17.00
Sv. Prokop

Vyjděme z Egypta

je téma jednodenní duchovní obnovy pod vedením P. Jana Linharta.

Termín konání je 21. března 2015 v kapli sv. Vojtěcha na Balkáně.

Začátek je v 9.15 hodin (sraz nutný do 9.00), předpokládáný konec kolem 15. hodiny.

Během duchovní obnovy bude příležitost i ke svátosti smíření nebo k osobnímu rozhovoru s knězem. Oběd i občerstvení během dne bude zajištěno. V kapli se bude topit, ale přesto přijďte teple oblečení. Prosíme o příspěvek 100,- Kč za osobu (na úhradu občerstvení a topení v kapli).

Kvůli omezené kapacitě je potřebné se předem přihlásit. Učiňte tak elektronickou přihláškou na www.farnost-zizkov.cz (hledejte v sekci Aktuality, přihlašování bude možné od 1. března).

Mgr. Nela Brabcová (37) vyrostla na Starém Městě pražském, ale již dlouho žije na Žižkově se svým mužem a postupně přibývajícími syny. Odmala věděla, že chce být učitelkou, vystudovala na Pedagogické fakultě v Hradci Králové obor hudební a výtvarná výchova. Slovo děti se při rozhovoru vyskytuje často, jsou totiž přirozenou součástí Nelina života, a to nejen děti vlastní. Je mistryní republiky v loupání slupky od jablka.

Jak pokračuješ v hudební i výtvarné výchově?

Od svých 17 let učím hru na piano. Nejsem vystudovaný konzervatorista, tak nemám úplně pocit drilu u hraní. Ráda vyučuji děti, co neuspějí např. na ZUŠ, nevydrží ten tlak, takže je při učení nemusím nikam tlačit, ony to dělají pro radost. Zároveň všem poctivě říkám, ať si 5-6leté výuku na ZUŠ zkusí, někomu tlak vyhovuje a posune ho dál. Když ne, tak ať si pak hraje pro potěšení, tady vidím svoji úlohu. Podobně je to s výtvarkou, vyučuji doma, večer pak něco kreslím nebo maluji. Ale nástup do práce se mi nikdy nepovedl. I když – chvíli jsem učila na hotelové střední škole okrasné vykrajování zeleniny. A tam jsem vyhrála soutěž u nejdelší slupky z jablka, odměnou byl kazeťák, který dlouho fungoval. To je můj největší pracovní úspěch. *(smích)*

Jaké jsou tvé rodové kořeny?

Ze strany tatínka byl můj pradědeček kozácký ataman, necelé dva roky byl prezidentem Kubánské republiky, to je kapitola, o které dědeček nikdy nechtěl moc mluvit. Zřejmě ten strach, kdy utíkali ze Sovětského svazu, byl silně zakořeněný a skutečně traumatizující zážitek. Pradědeček poté jako lesní inženýr učil v Poděbradech na vysoké škole. Posléze odešel do Kanady, v Čechách zůstala prababička a téměř dospělý syn – můj děda. Zůstal proto, že se zamiloval do stejné staré dívky-Židovky: tím, že si ji vzal za ženu, jí zachránil život a nemusela do koncentráku. To byla moje babička. Od maminky máme také ruské předky, moje prababička vedla šlechtický život na dvoře v Jaroslavi, měla mnoho bratrů, kteří zemřeli v roce 1917 jako důstojníci v carské gardě, jediná prababička se sestrou utekly jen s několika zlatými prstýnky a fotkami do Českých Budějovic, tam si našly muže a zůstaly v Čechách.

Co tvůj vztah k Bohu a modlitbě?

Hodně intenzivně jsem se k Bohu obrátila ve chvíli, kdy byl bratr hodně nemocný. A pak jsme najednou cítili, že se bratr uzdravil, a bylo to opravdu ukázání Božího prstu. Shodli jsme se v rodině, že jsme ve stejný okamžik věděli, že se o něj už nemusíme bát. To mě hodně posílilo, od té doby vím, že člověk nemá podceňovat sílu modlitby.

Máte tři syny, brzy vás bude ještě o jednoho více; co ti připadá na výchově dětí nejtěžší?

Děti pořád tlačíme do naší představy toho, co je správné, co je dobré, co by měly dělat, co by z nich mělo vyrůst, ale zároveň bychom měli přijmout to, že se dětem musí nechat jejich cesta. Docela brzy by si už měly nacházet „svoje“. Najít míru, kdy je popustit, a zároveň je stále vést smysluplně, to mi přijde nejtěžší. Není problém udělat zákazová pravidla, ale vysvětlit, proč my si myslíme, že je dobré, aby je dodržovaly. Zároveň musíme přijmout situaci, kdy řeknou: „Ale my to vidíme jinak.“

A kniha?

Kniha, kterou všichni známe – Bratři Karamazovi. Nedávno jsem ji četla poprvé celou, z Dostojevského knih je pro mě první, ke které se budu vracet. Je velmi duchovní, má cenu se k čtenbě přimět, ne její příběh znát z divadla, filmu. Ale ta kniha, co otevíráme často po dobu 10 let, je od Františka Skály – Jak Cílek Lídu našel. Poetika lesa nás baví všechny.

Ještě něco chceš říci?

To, že mám ráda svého muže, je mi velkou oporou.

-vh-

Jak Cílek Lídu našel, nakladatelství Meander 2006, 72 stran, 268 Kč.

František Skála (*1956) sochař, malíř, ilustrátor dětských knih, hudebník a tanečník. Tvoří z nalezených předmětů a přírodnin.

Svát'a Karásek: Pomazání v Betanii

Přátelé v Kristu, náš vnitřní zrak se dnes upíná k Betanii, kudy se svými věrnými těsně před vstupem do Jeruzaléma prochází Kristus. Betanie je vesnička asi tři kilometry od Jeruzaléma a její název se dá přeložit jako „dům chudého“, jako domy – či ves – chudých. Ježíš navštívil Betanii již několikrát. Uzdravil zde Šimona, který trpěl malomocenstvím – měl lepru, tu nejhorší a nejnakazlivější nemoc té doby –, vzkřísil Lazara, který už byl mrtvý, navštívil Martu a Marii. Nyní na cestě do Jeruzaléma navštíví přibyték chudých ještě jednou. U Šimona, dnes už opět zdravého a mocného, se s mistrem a jeho souputníky scházejí Betanští, přesvědčení o Ježíšově moci. Vládne zde radostná atmosféra plná vděčnosti a obdivu; vzácný host přišel a všichni se radují z nového setkání. Všichni jsou veselí, všichni až na Ježíše: jenom on to ví, jenom on ví, že jde směrem k Jeruzalému, jenom on ví proč, jenom on ví, že tohle setkání je vlastně rozlučka.

Ježíš leží za stolem, v tváři má hranou pohodu, ale v srdci je svírán obavou: „Což nikdo ani zde, v domě chudého, nechápe, že se jedná o rozlučku, což netuší, kam jdu?“ Ale vtom se to stalo: k Ježíši přistoupila nejmenovaná žena, v ruce drahou alabastrovou amforu, bez okolků urazila hrdlo – a vytila na Ježíšovu hlavu vzácnou nardovou masť. Nepadlo ani slovo. Dům ztichl a z večírku se stal večer.

Dlouhé ticho přerušují Ježíšovi učedníci, osopují se na ženu, lamentují nad ztrátou drahé masťi. Učedníci myslí ekonomicky, jak je to i dnes v našem kraji zvykem, počítají denáry – a jeden denár vydělá dělník na vinici za jeden den, takže když odečteme šabaty, kdy se nemaká, vyjde cena té masťi zhruba nastejno jako roční výdělek dělníka. A ta ženská to vytila, vyplývala ji Mistrovi na hlavu. Učedníci to myslí dobře, ale nechápou nic. Napadají tu

ženu, až Ježíš řekne: „Nechte ji! Proč ji trápíte? Vykonal na mně dobrý skutek.“

Trochu necitlivě zde nový překlad překládá: „vykonala na mně dobrý skutek“. Ne to nebyl žádný dobrý skutek, na dobré skutky právě myslí učedníci, od ní to byl kalos ergon – nádherný čin, perfektní výkon, duchovní performance, výstižný happening Božího království.

Ta žena vycítila Ježíšovu zsinalost a náhle jí to došlo: malomocní, to je tady Šimon, se čistí, mrtví, to je zde přítomný Lazar, vstávají, chudým, jako jsme my zde v Betanii, se zvěstuje Boží království... To je on, ten pomazaný Hospodinův; náhle jí došlo: on je jiný, než lidé očekávají, jeho hlavu by měl pomazat velekněz, celé společenství Izraele, anebo alespoň jeho nejbližší, ale nikdo tak nečiní, tak to holt udělám já. To je on, ten podivný očekávaný a přece jiný pomazaný Hospodinův.

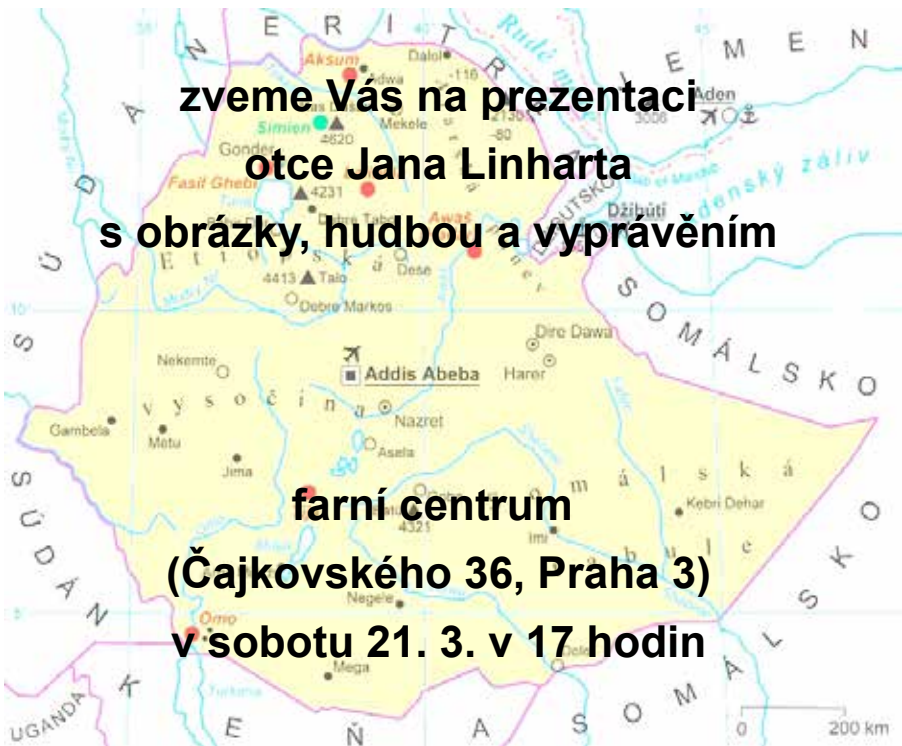
Ano, je podivný a tak podivně byl i dnešního večera pomazán. „Ona, což mohla, to učinila; předešlať, aby těla mého pomazala ku pohřbu.“ A tak Ježíš leží za stolem, po jeho vlasech stéká nardová masť, která voní jako pravá víra, víra, která bere a přijímá právě i to Boží. Masť voní i Ježíšovi: moc se mu ulehčilo, vždyť byl jako ve svěřáku, že nikdo to Boží nechápe a nepřijímá, a teď to zažil na vlastní kůži! Tak přece, tato žena to chápe a bere, ona chápe víc než pismák, klerik a velekněz, tak přece lidé s touto inteligencí srdce na světě jsou a hlavně budou, ano, každý prostý člověk má v srdci uloženou schopnost Boha rozpoznat a vyznat, i když Bůh přijal podobu služebníka a rozhodl se jít skrze to neurozené a ve světě za nic pokládané.

ETIOPIE – země, kde každý omládne

**zve me Vás na prezentaci
otce Jana Linharta
s obrázky, hudbou a vyprávěním**

„za zdmi semináře“

prezentace nejenom o povolání, ale také o vztazích;
nejenom o studiu, ale také o duchovním životě

srdečně zveme farníky v neděli

29. března od 17.00 hodin

do farního centra v Čajkovského ulici

program si pro vás připravili bohoslovci pražské arcidiecéze
Kryštof Kolomý a Miroslav Auxt

148. Řehoř VI.

(1. 5. 1045 – 20. 12. 1046, † 12. 1047)

Římský arcipresbyter Giovanni (Jan) dei Graziani z bohatého rodu Pierleone a kardinál římské baziliky San Giovanni a Porta latina byl křesťním kmotrem Benedikta IX. Když se po druhém pontifikátu Benedikt IX. rozhodl vzdát svého úřadu a oženit se se svou aktuální milenkou, nabídl papežský trůn právě svému kmotřenci, jenž jej za značnou sumu 2000 denárů ve stříbře od něho koupil.

Přitom šlo (na rozdíl od papeže Benedikta) o zbožného, učeného a reformám nakloněného arcipresbytera, jenž zdůvodnil své počínání snahou zachránit prestiž církve, pohoršené chováním svého příbuzného. I když si papežský úřad koupil, nechal se ještě formálně zvolit a teprve poté přijal nové jméno Řehoř VI. Zajímavostí je, že tehdejší církevní představitelé změnu na římském stolci přijali jednoznačně kladně, a to dokonce i známí reformátoři církve z benediktinského kláštera v Cluny. Dokonce prosluly a vysoce asketický biskup Petr Damiani vyjádřil potěšení z této volby, které pak vystřídal zklamání, když se dozvěděl o ostudné finanční transakci.

Řehoř VI. se ihned pustil do reformace mravů a navrácení pořádku v Římě: duchovenstvo žilo v mravní zpuštělosti, papežská pokladna byla prázdná, poutníky do Říma přepadávali lapkové a bandité, kostely ve městě se hroutily. Založil papežskou armádu, která měla bránit a osvobozovat církevní území od svěvolných uzurpátorů a za svého osobního kaplana jmenoval velmi schopného mnicha Hildebranda. Jeho úsilí o obnovu však překazily frakce obou předchozích papežů, kteří se opět chtěli vrátit do Říma. Silvestr i Benedikt se svými příznivci obsadili část Říma a každý z nich jednu významnou baziliku: Silvestr Svatého Petra, Benedikt Laterán, Řehořovi zůstala Santa Maria Maggiore.

Když někteří římstí kněží viděli neprůchodnost nastalé situace ve městě i v církvi, rozhodli se vypovědět poslušnost všem třem a obráti-

Vlastní jméno	
nebo rod:	Giovanni dei Graziani
Původ:	Ital
Místo narození:	Roma
Datum zvolení:	1.5.1045
Datum abdikace:	20.12.1046
Datum smrti:	11.1047
Místo smrti:	možná Kolín nad Rýnem
Pontifikát:	1 rok 7 měsíců 20 dnů

li se na německého krále a císaře Jindřicha II. (1039–1056), aby nastalou situaci rázně vyřešil. Ten na naléhání opata Odilona z Cluny svolal na 20. prosinec 1046 synodu do Sutri nedaleko Říma, na niž povolal všechny tři papeže. Řehoř VI., patrně přesvědčen o své nevině a toužící po nastolení pořádku spěchal králi v ústrety až do Piacenzy, kde ho uvítal se všemi náležitými poctami. Také papež Silvestr se na synodu dostavil, pouze Benedikt již považoval svou roli papeže za ukončenou a nepovažoval za důležité jakkoli na císařskou výzvu reagovat. Jindřich zpočátku podporoval Řehoře VI., jehož chtěl v úřadu ponechat, později však svůj postoj přehodnotil, zajisté i proto, že přísný Řehoř by určitě neschválil jeho sňatek s příbuznou Anežkou, který uzavřel v rozporu s tehdejšími kanonickými předpisy. Když navíc na synodu Řehoř přiznal, že při nástupu do úřadu zaplatil za něj nemalý finanční obnos, čímž se dopustil simonie, synoda tento čin odsoudila a i jeho vyzvala k odstoupení. Řehoř VI. se podřídil.

Aby nedošlo k jakýmkoli pochybnostem, kromě Řehoře a Silvestra byl o tři dny později (23. prosince 1046) úředně zbaven papežského úřadu i dřívější papež Benedikt IX. Papežský trůn byl uvolněn a mohl být zvolen Klement II. Paradoxně to však byl Řehoř VI., jenž byl největší hrozbou pro křehkou situaci v papežství, protože při nejmenší krizi na Petrově stolci by mohl římský lid volat po návratu reformního papeže. Proto jej císař z Říma odvedl s sebou do Kolína nad Rýnem, jako doprovod mu sloužil

Obvykle papežové končili ve svém úřadě až smrtí. Řehoř VI. byl pátým papežem v pořadí, jenž skončil dříve, než byl povolán do věčnosti. Před ním to byl papež Klement I. (97, zemřel cca 100), Poncián (28. 9. 235, zemřel 19. 11. 235), Silverius (11. 11. 537, zemřel 2. 12. 537) a Řehořův současník nechvalně známý Benedikt IX.

zmíněný mladý mnich Hildebrand, jenž o třicet let později proslul jako významný papež Řehoř VII. Dohledem nad Řehořem v Kolíně byl pak pověřen tamní biskup Heřman. Když papež Klement II. náhle 9. října 1047 zemřel, někteří němečtí biskupové navrhovali, aby byl do Říma opět poslán Řehoř VI. Císař Jindřich však nesoouhlasil.

Pontifikát Řehoře VI. tak skončil jeho sesazením 20. prosince 1046 a trval 1 rok 7 měsíců a 20 dnů. Zemřel pravděpodobně v Kolíně nad Rýnem někdy po Vánocích roku 1047. Přesný čas ani místo jeho hrobu není známo. V Římě po něm zbyl rozsáhlý chudobinec, kde na něj vzpomínali jako na svatého muže a svého dobrodince.

Společenství farnic a farníků na únorovém výletě v Hájků (u Uhříněvsi)

Když jsem před měsícem psal, že v únoru vyrazíme „na konec světa“, čímž jsem myslel neznámý pražský Hájek, vyrovnával jsem se s tím, že tentokrát bude účast farníků velmi slabá. Mýlil jsem se. Přišlo jich víc než předchozí měsíce. A bylo nám opět spolu dobře.

P. Miloš

Na výlet jsme se vypravili v sobotu ráno 14. února. Teprve na návsi Hájků jsme byli kompletní. Nechyběli ani malý Jakoubek a Anička spokojeně zachumlaní v kárákách. Naslouchali jsme tichu a houkání kukačky na přivítanou a pak vyprávění otce Miloše, který nás postupně seznamoval s místními realitami. Malá Liduška přitom odvážně vyběhla vstříc zachované dřevěné zvonici před výměnkem z počátku minulého století. Následovala naše další zastávka u kříže, který náležel k bývalému statku v ulici Pod Markétou a další zastávka už téměř za humny, odkud zpoza stromů prosvítal renesančně upravený kostel svaté

Markéty v blízkosti bývalého hradiště. Zde žila Guta Habsburská a její dcera Markéta nesoucí jméno podle Svaté Markéty Antiochijské. Mírně promrzlé a promrzlí, ale stále v dobré náladě, pokračovali jsme do údolí říčky Rokytky, v tomto kraji ještě lemované luhy. A Hájkem. A břidlicovým skalním útvarem, který jsme si prohlédli. Část výpravy se zde odpojila, neboť nejmenší Kuba už nemohl déle čekat na jídlo. Pokračovali jsme v procházce s příslibem teplého oběda, který pro nás otec Miloš zajistil rezervací v rodinném hostinci

u Kallaschů. Z ulice Pod Oborou nás ještě předtím ale doslova vyštěkala místní psíka střežice „svoje“. K oboře Kolodějského zámku jsme již uvítali laskavý doprovod zrzavého huňatého kocoura. Oslnilo nás mohutné stádo koní s běloskvoucími a z dálky svítícími čelenkami. Až se přiblížila pravá chvíle přesunout se do tepla hostince. Ještě předtím se ale s námi rozloučily Anny, tedy kromě té nejmenší. Ta si spolu s námi na závěr výletu pochutnávala na výtečném obědě provázeného milou obsluhou u jednoho velkého stolu.

Romana

V březnu se vydáme trochu blíže k Žižkovu, protože naším cílem bude ostrov Štvanice, jeho historie i současnost. Sraz si dáme

v sobotu 14. března 2015

v 8.30 na tramvajové zastávce Strossmayerovo náměstí (na ulici Dukelských hrdinů). Kromě ne-tradičních pohledů na Hlávkův most a okolní budovy se společně budeme moct podívat také do Vodní elektrárny Štvanice. Vzhledem k požadavkům jejího provozovatele však je potřebné předem znát jmenný seznam zájemců. Proto prosím o přihlášení se na internetových stránkách www.farnost-zizkov.cz, a to v době 1.–11. března 2015.

Svatý Pavel – spisovatel z vnuknutí (7. část)

Milí farníci a přátelé prokopské farnosti, apoštol na ikoně píše dopis do Říma, vy naopak dostáváte dopis z Říma. Adresuje vám ho jedna ze sester pražské komunity, která žije nedaleko Říma společně s dalšími více jak 20 sestrami z celého světa a zakouší Pavlův misijní rozlet naplno. Do Afriky, na Dálný Východ, do Latinské Ameriky, tam všude se donesla zvěst evangelia poté, co se před dvěma tisíci lety jeden muž nebál vstoupit na nové misijní území a přejít z Malé Asie do Řecka.

První ikona z druhé série ukazuje apoštola Pavla v okamžiku, kdy píše list církevní obci v Římě. Blahoslavený Jakub Alberione zanechal toto svědectví: „Můj obdiv a zároveň úcta (ke sv. Pavlovi) mají svůj počátek zvláště ve studiu a meditaci Listu Římanům. Od té doby se jeho osobnost, svatost, srdce, důvěrný vztah s Ježíšem, jeho úsudky a poznatky na poli dogmatickém a morálním; to, jak zapůsobil na organizaci církve, jeho horlivost, se kterou chtěl hlásat evangelium všem národům... – vše se stalo předmětem mé meditace. Ano, ukázal se mi opravdu jako pravý Apoštol: a tak každý apoštol a každý apoštolát mohou čerpat od něj“ (AD 64). Na svitku, který drží sv. Pavel, můžeme vidět typickou myšlenku Listu Římanům: všichni hříšníci „z jeho milosti však docházejí ospravedlnění zdarma, protože je vykoupil Kristus Ježíš“ (Řím 3,24).

Ve velmi výmluvném gestu se apoštol obrací k prameni inspirace, kterým je sám ukřižovaný a zmrtvýchvstalý Ježíš. To on dává Pavlovi Ducha, díky jemuž chápe a dále pak písemně předává zjevenou pravdu. Apoštol národů v Listu Galatánům o tom sám říká: „Prohlašuji vám, bratři, že evangelium, které jsem vám hlásal, není dílo lidské: já jsem ho nepřijal ani se mu nenaučil od nějakého člověka, ale ze zjevení Ježíše Krista“ (Gal 1,11-12).

Apoštolát Paulínské rodiny je pokračováním díla sv. Pavla. Svůj počátek má vždy v Ježíši

Kristu, Otcově Slově, které zvěstuje – komunikuje – současnému světu podle vzoru sv. Pavla z Druhého listu Korinťanům: „Vždyť přece nehlásáme sebe, ale kážeme, že Ježíš Kristus je Pán, my však že jsme vaši služebníci kvůli Ježíši“ (2 Kor 4, 5) a podle toužebného přání zakladatele bl. Jakuba Alberioneho: „Žít Ježíšem Mistrem Cestou, Pravdou a Životem a dávat ho světu.“ Vždy chceme být – zůstávat – v jednotě s Mistrem, naslouchat jeho hlasu, aby naše dílo bylo dílem samotného Spasitele a aby bylo inspirováno láskou, kterou si on nejprve sám zamiloval všechny lidi.

Zajímají-li Vás postřehy ze života mezinárodní komunity, kde autorka tohoto článku právě žije, sledujte webovou stránku paulínek www.paulinky.cz. Občas se na ní objeví nějaký článek, video-rozhovor nebo fotogalerie.

Zároveň prosíme o modlitbu za tuto sestru, aby čas přípravy na věčné sliby byl skutečně časem, který stráví se svým Nebeským snoubencem, aby byla dobrou Nevěstou Kristovou a apoštolkou evangelia. Děkuje.

Den		Biblické souřadnice	Obsah čtení
1.	Ne	Ž 42,1-43,5	Jako laň dychtí po bystré vodě; Bože na vlastní uši
2.	Po	Ž 44,1-27	Dopomoz mi; Bože, na vlastní uši
3.	Út	Ž 45,1-18	Slavnostní řeč
4.	St	Ž 46,1-47,10	Bůh je naše útočiště; Lidé všech národů
5.	Čt	Ž 48,1-15	Veliký je Hospodin
6.	Pá	Ž 49,1-21	Slyšte to, všichni lidé
7.	So		
8.	Ne	Ž 50,1-23	Bůh sám, Bůh Hospodin
9.	Po	Ž 51,1-21	Smiluj se nade mnou, Bože
10.	Út	Ž 52,1-11	Proč se chlubíš zlem
11.	St	Ž 53,1-54,9	Bloud si v srdci řekl; Bože, pro své jméno
12.	Čt	Ž 55,1-24	Dopřej, Bože, modlitbě mé sluchu
13.	Pá	Ž 56,1-14	Smiluj se nade mnou, Bože
14.	So		
15.	Ne	Ž 57,1-12	Smiluj se nade mnou, Bože
16.	Po	Ž 58,1-12	Opravdu svou němotou hlásáte
17.	Út	Ž 59,1-18	Vysvobod' mě od mých nepřátel
18.	St	Ž 60,1-14	Zanevřels na nás, Bože
19.	Čt	Ž 61,1-62,13	Slyš, Bože; Jen v Bohu se ztíší duše
20.	Pá	Ž 63,1-12	Bože, tys Bůh můj
21.	So		
22.	Ne	Ž 64,1-11	Vyslyš, Bože, moje lkání
23.	Po	Ž 65,1-14	Ztišením se sluší tebe chválit
24.	Út	Ž 66,1-20	Hlahol Bohu, celá země
25.	St	Ž 67,1-8	Kéž je nám Bůh milostiv
26.	Čt	Ž 68,1-36	Povstane Bůh a rozprchnou se
27.	Pá	Ž 69,1-37	Zachraň mě, můj Bože
28.	So		
29.	Ne	Ž 70,1-6	Bože, vysvobod' mě
30.	Po	Ž 71,1-24	Utíkám se k tobě
31.	Út	Ž 72,1-20	Bože, předej své soudy králi

Kniha žalmů nazývaná také **žaltář** je sbírka 150 rytmičných náboženských písní. Na začátku 101 žalmů se vždy uvádějí jména osob, které redaktori žalmů považovali za jejich autory. Nejčastěji (73krát) byl za autora považován král David, třináctkrát se uvádějí i okolnosti, kdy byly tyto žalmy složeny. V Samuelových knihách se totiž uvádí, že David psal a zpíval žalmy, je však jisté, že král David většinu těchto žalmů nenapsal (i když je mohl inspirovat), stejně jako nenapsal Mojžíšovy knihy Mojžíš (i když stál u zrodu celé Tóry).

Většina žalmů pochází z období židovské monarchie, některé jsou možná dokonce ještě staršího původu (např. Ž 29, 68 či 104), ale jejich poslední redakce byla patrně až v babylonské době: v některých žalmech se totiž mluví o zajetí a o vysvobození z něho, jakož i o znovuvybudování Jeruzaléma a chrámu (např. Ž 100, 103, 105-7, 111).

Do biblického kánonu nebyly zařazeny všechny žalmy, které v židovském národu vznikaly a zpívaly se především při náboženských obřadech. Mezi kumránskými spisy byl kupř. nalezen svitek s esénskými žalmy, zvaný Hodajót.

Před druhým vatikánským koncilem se dávala *přednost užívání slova „kánón“ před slovem „eucharistická modlitba“*, takže i dnes se občas lze setkat s tím, že někdo (zejména starší kněz nebo kostelník) mluví o prvním, druhém, třetím či čtvrtém kánónu (vpravdě kánónem je pouze jeden, a to první, jenž je převzat z předchozí liturgie a propojuje naše aktuální dějiny s dějinami římské církve, odkud je převzat). Dnes se používá termínu „eucharistická modlitba“ právě pro zdůraznění podstaty této mešní části: nikdo z lidí, ani nejlepší a nejsvětější kněz či papež není nejen hoden, ale ani schopen sám od sebe proměňovat chléb či víno, proto se i tímto názvem připomíná, že se proměňování děje „seshora“, tedy Bohem, a to uprostřed modlitby, kterou spolu se shromážděným lidem předkládá Bohu kněz.

Svatosti byly Ježíšem svěřeny církvi, kterou sám Kristus nepocheal ani bez vedení (tedy jakési správní či správčovské moci), ani bez jakéhosi kontrolního mechanismu (tedy moci jurisdikční, která závazně upravuje jejich vykonávání, aby zůstaly správně udělovány). Může se to lidu nelíbit (a občas se to také někomu nelíbí), nicméně církevní dějiny již znají několikanasobné pokusy o uzmutí obou těchto mocí z rukou církevních hierarchů do rukou pospolitého lidu, ale všechny tyto snahy končily rozdělením, rozkolem až schismatem (přerušením vzájemných komunikací, čili udělování svátostí).

I ten, kdo slouží mši, je k tomuto úkonu, jenž patří k nejčestnějším výsadám kněžského stavu, pověřen církvi a jí také ustaven do stavu duchovních. ***Každý celebrant mše by si tedy měl být vědomý toho, že mše není jeho soukromá akce***, a neměl by svévolně a podstatně měnit ani přednášený text eucharistické modlitby, ani vypouštět některá slova, která se mu mohou zdát být moderní nebo nesrozumitelná. Na druhou stranu se i čeština jako živý jazyk vyvíjí, proto by mělo být jednou z priorit České biskupské konference pravidelně revidovat překlady misálu, aby překlad, který kněží čtou a lidé poslouchají při sloužené mši, byl na jedné straně hodnověrný (tedy autentický), na straně druhé srozumitelný a nespáděl k pasivnímu „přečkání“ této mešní modlitby či dokonce k nudě, již nepřeruší ani proměňování, tedy vrcholný okamžik celé eucharistie.

Eucharistická modlitba obsahuje díkyvdání, dále prosbu za všechny složky Božího lidu (živé i zemřelé), za všechny stavy a jejich stupně (papeže, biskupa, kněze i ostatní lid Boží), anamnézu (tedy připomínku Ježíšova utrpení a smrti včetně Poslední večeře), epiklezu (prosbu o působení a účinnost Ducha Svatého).

Slovo *epikleze* je řeckého původu: pochází ze starořeckého slova (v klasické řečtině) ἐπικλησις – *epiklēsís*. Nejde pouze o jakési přehození zodpovědnosti z člověka na Boha, který přebírá veškeré dění a člověk se stává pasivním příjemcem jeho díla, ale děje se to aktivně: kněz vyslovuje Ježíšova slova a lid i nějakým vnějším úkonem dává najevo, že si je tohoto sestoupení Božího Ducha na právě proměňované dary „chleba a vína“ vědom. A tak ***většina lidí v tuto chvíli klečí*** (nikoli se opírá zadní částí těla o lavici anebo je v podřepu, aby nevyčnívala z davu), příp. tam, kde to není možné (osobní indispozice, nepříznivé počasí venku, zdravotní potíže apod.), povstává. Sedět u tak závažného okamžiku představuje ze strany věřícího katolíka buď velkou ignoranci (tedy neznalost, co se právě odehrává), anebo přímo rebelii (vědomý odpor vůči církvi, možná až vůči Bohu).

Naopak nelaskavé komandování nevěřících a vyzývání k pokleknutí za každou cenu ukazuje na nepochopení lásky k bližnímu, kdy sice máme právo po nich (pokud se zúčastňují „našich“ bohoslužeb) požadovat uctivé a slušné chování, ale bez nátlaku klanění se tomu, čemu buď nevěří, nebo o tom nic neví. Právě naše vzorné a neformální chování i během proměňování jim může být silnou pomůckou k tomu, aby se tázali, proč věřící člověk poklekává. Zvláště v dnešní době, kdy už se neklečí před ničím a před nikým. ***Zůstává otázkou bez odpovědi, zda věřící poklekává (skutečným pokleknutím) aspoň před Bohem i mimo kostel, třeba při některé své osobní modlitbě...***

DRUHÝ CESTOVATELSKÝ VEČER S MARIÍ MANDOVOU

ČÍNA A INDIE
nejlidnatější země světa

FARNÍ CENTRUM
úterý 3. 3. 2015
19.00

Farní pečení

Farní charita zve 28. 3. 2015 od 15 hodin na příjemné odpoledne ve farním centru všechny, kteří by chtěli o Velikonocích udělat radost potřebným. Společně upečeme velikonoční pečivo, které pak zabalíme a rozdáme těm, kteří si sami na oslavu tohoto svátku upéct nemohou. S sebou nic nepotřebujete, jen ochotné ruce a dobrou náladu. Přihlášení není nutné, ale budeme rádi, když nám dáte vědět, že dorazíte, na email: b.voborilova@gmail.com.

Děti pečou pro maminky

Dne 25. 4. od 14 hodin mohou ve Farním centru děti pod vedením profesionální lektorky vyrobit maminkám ke svátku matek perníkové srdce (staročeský perník vytlačovaný do forem). Děti se mohou účastnit i bez rodičů nebo třeba společně s tatínky, věk dětí není rozhodující.

Prosíme o přihlášení do 12. dubna emailem na b.voborilova@gmail.com.

Humanitární sbírka

Jarní humanitární sbírka oblečení, obuvi, nádobí, drobných domácích spotřebičů, hraček, povlečení, plínek pro děti i dospělé se koná ve dnech 13. a 14. 3. ve středisku Diakonie, Prokopova 4, Praha 3.

Vedoucí sbírky Libuška Janovská uvítá dobrovolníky, ochotné zde pomoci – kontakt: tel. 608 557 982

email: janovska-libuse@seznam.cz

Kurzy trénování paměti začínají 2. března a pokračují pak každé pondělí od 17.15 ve farním centru v Čajkovského 36, P. 3

Václava Hilbertová

Výzva - hledáme zpěváky na Velikonoce

Jako každý rok i letos se chystá farní sbor podpořit velikonoční liturgii svým zpěvem a přispět tak celkovému duchovnímu prožitku této významné doby. Vokální skladby by měly zaznít poprvé na Popeleční středu 18. 2., dále na Květnou neděli 29. 3. a triduum 2.–4. 4.

Pokud se chystáte prožít velikonoční dobu na Žižkově a máte chuť nás pěvecky podpořit, budeme se na vás těšit na jedné z našich zkoušek. **HLEDÁME ZPĚVÁKY DO VŠECH HLASOVÝCH SKUPIN.** Nebojte se přijít mezi nás, předchozí zkušenosti nejsou potřeba.

Případné informace na emailu: gilnien@seznam.cz

Náboženství dětí

pondělí–čtvrtek odpoledne

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže. Ve školním roce 2014/2015 se vyučuje od září podle následujícího harmonogramu:

- předškoláci – úterý 16.30 (M. Esterková, Z. Mináriková), místnost A
- 1. ročník ZŠ – úterý 15.45 (K. Kochová), místnost B
- 2. ročník ZŠ – úterý 16.45 (K. Kochová), místnost B
- 3. ročník ZŠ a příprava k 1. sv. přijímání – středa 16.00 (M. Szabo), místnost A
- 4.–5. ročník ZŠ – čtvrtek 18.00 (A. Drahoš), místnost A
- 6. ročník ZŠ – středa 15.40 (B. Oudová Holcátová), místnost B
- 7.–9. ročník ZŠ – čtvrtek 15.10 (B. Oudová Holcátová), místnost A

Farní centrum sv. Prokopa (Čajkovského 36, Praha 3)

Další info: <http://nabozenstvi.unas.cz>; klara.kochova@gmail.com; farlost-zizkov@iol.cz

Biblická hodina

čtvrtek 19.00–20.30

Číst Bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny si přečteme a společně vyložíme část Bible, předepsanou na aktuální den podle rozpisu (str. 14).

Společensví středěškoláků

čtvrtek 18.00–19.00

Setkávání je určeno studentům a studentkám středních škol, kteří si chtějí doplnit základní náboženské vzdělání a pro něž není víra pouze návštěva nedělní bohoslužby.

Katolická víra pro hledající

každý druhý pátek 19.00–20.30

Každoročně po Velikonocích se začíná otec Miloš pravidelně scházet s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří si chtějí projít základy katolické víry a připravit se k prvnímu přijetí svátostí.

Malá dogmatická teologie

středa 19.00–20.00 od 1. října

Přítomnost bývalého děkana KTF UK profesora Václava Wolfa ve farnosti přímo vybízí k využití jeho potenciálu k tomu, aby se naši dospělí farníci mohli vzdělávat v základech katolické dogmatiky.

Malá liturgika

pondělí 19.00–20.00 od 6. října

Přednášky z liturgiky se týkají nejen vysvětlení rozdílů v předkoncilním a pokoncilním chápání mše svaté, ale i jakýchkoli bohoslužeb, a přibližují různé liturgické služby i úkony.

Modlitba růžence

středa 17.20–17.50

Modlitbou růžence oslovujeme P. Marii a s ní rozjímáme o tajemstvích – důležitých událostech ze života našeho Pána, Ježíše Krista. Jednou týdně se modlíme růženec společně u Sv. Prokopa.

Modlitba ke Kristu v Eucharistii

termíny podle pastoračního plánu

Vidíme, že leckteré aktivity farnosti jsou životaschopné. Současně ale v různých oblastech pocítujeme nedostatky. Přijďte se proto poklonit přítomnému Kristu a v tichosti ho společně prosit o pomoc a světlo.

Polední ateliér

pátek 9.00–12.00 od 3. října

Především ženy v důchodu, které i nadále chtějí být užitečné, zdobí svíčky, vyrábějí svícny, drátují, háčkují, malují, šijí a připravují dárkové předměty k Vánocům a Velikonocům.

Trénování paměti

pondělí 17.15 od 29. září

Senioři, ale i mladší lidé, kteří překonali vážnější nemoc, mohou mít výpadky paměti. Odborná lektorka formou tréninkových cviků zdarma pomáhá při obnovování funkčnosti paměťových buněk.

Úklid kostelů

každá první sobota 8.00–11.00

Každou první sobotu v měsíci se v 8 hodin u Sv. Prokopa slouží mše. Po ní se přítomní rozdělí do skupin a vyrazí uklízet kostely. Díky ochotě farníků a pečlivému harmonogramu by se již nemělo stát, aby některý z našich tří kostelů zůstal neuklizen.

Chcete se nechat pokřtít anebo hledáte odpověď, zda je nutný křest?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (*katechumenát*). V našem farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) probíhá příprava, která může vyústit až do křtu o Velikonocích 2015. Skupina „hledajících“ se začala scházet v pátek 2. 5. 2014, nová skupina se otevře opět letos po Velikonocích, a to 15. května 2015.

Chcete nechat pokřtít své dítě (do 6 let)?

Přijďte na setkání rodičů (oba rodiče a bez miminka!), nejbližší se koná v **pátek 13. 3. 2015 v 19.00 hodin**. Přípravu ke křtu lze absolvovat i před narozením dítěte (v těhotenství). Další stejná příprava se koná až v pátek 8. 5. 2015. Přineste si přezůvky.

Chcete nechat pokřtít své dítě (7–14 let)?

Takovéto dítě už si zaslouží, aby o víře něco vědělo. Je tedy potřebná jeho příprava ke křtu. Najděte si čas a vyhledejte kněze, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí probíhá podle rozpisu na vývěškách a v Prokopských listech.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým formálním právním aktem, ale víc – svátostí. Bůh vstupuje mezi milující pár, aby ho posvětil a pomáhal mu v letech společného života. Proto je nutná aspoň základní příprava k sňatku. Připravte se na svatbu včas, i když ještě nevíte její přesný termín! Nejbližší setkání snoubenců (č. 2) se koná v pátek 27. 3. 2015 v 19.00 ve farním centru (Čajkovského 36, Praha 3). Přineste si přezůvky.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít klid v duši?

Svátost smíření lze přijmout v rozhovoru s knězem v *kostele sv. Prokopa v pondělí, ve středu a v pátek v době 17.20–17.55, v kostele sv. Anny v úterý 17.20–17.55, v neděli 7.30–7.55 a v kostele sv. Rocha ve středu v 6.30 a v neděli 16.30–16.55*. Patnáctiminutový duchovní rozhovor si lze objednat na čtvrtek v čase 17.00–17.45.

Jste nemocní? Potřebujete duchovní pomoc?

Pomazání nemocných se v naší farnosti uděluje starým a nemocným lidem opět společně, *o třetí postní neděli 8. 3. 2015*; mimo to v naléhavých případech volejte kněze ihned a kdykoliv, abyste s ním domluvili termín návštěvy doma nebo v nemocnici.

Zemřel vám někdo blízký a chcete se s ním důstojně rozloučit na hřbitově nebo v krematoriu? Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze *co nejdříve po úmrtí*, je dobré datum a čas rozloučení nebo uložení urny domluvit dříve s knězem než s pohřební službou.

Chcete, aby se za vašeho zemřelého nebo živého sloužila mše svatá?

Diář se nachází v sakristii kostela, přijďte proto za knězem před anebo po mši domluvit s ním nejhodnější termín *v tom kostele, kde chcete, aby se mše sloužila*.

Jste pokřtění, ale nebyli jste připravováni ke zpovědi a k svatému přijímání?

Hledajících jako vy je více, než byste si mysleli, takže se nebojte kontaktovat kněze. Příprava dospělých k přijetí těchto svátostí probíhá *společně s dospělými, kteří se připravují ke křtu*, ve farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) – viz výše.

Nebyli jste u biřmování?

Svátost biřmování se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům každoročně na podzim. Přihlašování probíhá v listopadu a prosinci 2014, přípravná setkání se pak konají od ledna do září 2015 ve farním centru. Plánovaná nejbližší setkání: 8. 3. 2015, 19. 4., 17. 5., 7. 6., 19. 7., 13. 9. 2015 – pokaždé v 15 hod. Termín nejbližšího biřmování je stanoven na *neděli 27. září 2015*.

Mše svaté ve farnosti sv. Prokopa v Praze 3 – Žižkově

	Kostel sv. Prokopa (Sladkovského nám.)	Kostel sv. Anny (Tovačovského ul.)	Kostel sv. Rocha (Olšanské nám.)	
Pondělí	18.00¹⁾ (P. Antonín Ježek)			
Úterý		18.00 (P. Antonín Ježek)		
Středa	18.00 (P. Antonín Ježek)		6.00²⁾ (P. Miloš Szabo)	
Čtvrtek	18.00 (P. Miloš Szabo)			
Pátek	18.00 (P. Miloš Szabo)			
Sobota	8.00³⁾ (P. Miloš Szabo)			
Neděle	9.30 (P. Miloš Szabo)	8.00 (P. Václav Wolf)	11.00	17.00

¹⁾ s latinským ordináři, jednou za čtvrtletí v tridentském ritu

²⁾ v adventní době roráty

³⁾ pouze první sobotu v měsíci, po ní úklid kostelů

Neděle – kostel sv. Rocha – 11 h a 17 h:
P. Szabo, P. Ježek

Úřední hodiny v kanceláři (Čajkovského 669/36, 130 00 Praha 3 – Žižkov)

Pondělí	8.30–11.30 (vydávání dokumentů a základní informace)	pastorační referent Michal Hladík
Úterý	15.00–17.00 (vše)	výpomocný duchovní Antonín Ježek
Středa	8.30–11.30 (vše)	farář Miloš Szabo
Čtvrtek	8.30–11.30 13.30–16.30 (vše)	farář Miloš Szabo

Kontakty:

farář: P. Miloš Szabo
mobil: (00420) 775 609 952

e-mail: zizkov@efara.cz
web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

k 28. 2. 2015		největší očekávané výdaje v březnu 2015:
výše dluhu (úvěr):	4 226 175,06 Kč	pojištění kostela sv. Prokopa a sv. Anny:
povinná měsíční splátka:	29 324 Kč	povinná měsíční splátka úvěru:
sbirka na splácení úvěru (únor 2015):	13 755 Kč	pojištění kostela sv. Rocha
		19 756 Kč
	č. ú. farnosti: Sberbank 4200172251/6800	
	VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013	